

העדה השומרנית בארץ יחולק ממנה מתגורר בחולון והחלק השני בשכם, מודאגת מהסכם אוסלו ב', יצויין כי אנשי העדה ברובה הגדול מודהה עם הימין ובמיוחד עם המתנחלים,

בנושא ההסכם עם הפלסטינאים, במיוחד זה נוגע להם בעקבות הסכם אוסלו ב', יהולק

הר הגריונים המקום המקודש ביותר אצל השומרונים לשלושה שטחי סמכות, שהיא משמעות

חשובה למעבר ישיר של שומרוני חולון עד קריית לווזה (שכם) ופסגתהר-גריזים.

לפי החלוקה, פסגת החר כולל שטח החפירות והל-אלראט תהיה בשליטה מליאה של ישראל,

קריית לווזה והרחוב הראשי מימין ופשמאל ורחובת זבא הפסח שהשומרונים עורכים בה את

קרבת הפסח המטורתי של המקרא בערב פסח, עד האייל שירי, מבית הקברות והישוב ברכה

של המתנחלים עד וכולל כביש ירושלים שכם תהיה בשליטת ישראל. מצומת תפוח ועד חוארה-

בשליטה משותפת של ישראל והפלסטינאים.

מתחילת האזור הבנוי באסון-מערב הר גריונים כולל שכם, מעין ביה אלמא ורפידיה במערב,

מורדות הר גריונים המזרחיים ומרדות הר עיבל הדרומיים ועד לבלאטה עטכר ונפר קליל

במזרח- בשליטה מלאה של הפלסטינאים: פיסגת הר עיבל, והשטחים הסמוכים באסון, וברצף

למעדב עד ליישובים שבי שומרון וחומש - ^{השטחים} מליאה של ישראל. החלוקה הזאת בתוקף

עד 6 חודשים מסינון המועצה הפלסטינאית, כלומר, ודאי עד יולי-אוגוסט 1996, ולכל המאוחר

עד אוקטובר 1996, ואז תהא שליטה חדשה של כוחות צה"ל עם תיקוני מפה נוספים. התיקוני

הרגע האחרון הושגו בלחץ ארצות הברית, הדיסטניה "והמתייכבבם בשומרון"...

כאמור משמעות החלוקה תהא לשומרונים לגבי מעבר ישיר של שומרוני חולון לקריית לווזה

ופסגת הר גריונים, שהיא תחת שליטה מליאה של ישראל, גם על רובע ההולוני בקריית לווזה,

שומרוני קריית לווזה ושכם ייחצו בין שליטה פלסטינאית מליאה בשכם לבין שליטה משותפת

בקריית לווזה ושליטה מליאה של ישראל בפיסגת הר גריונים: זבא הפסח כבר בשנת 1996 כלומר

של השנה הבאה עלינו לטובה, כבר יהא בפיקוח משותף של צה"ל והמשטרה הפלסטינאית,

העליות לרגל בהג הפסח, בהג השבועות ובהג הסוכות בשנת 1996, התחלנה בפקוח ישראלי-

פלסטינאי ונסתיימה בפיקוח ישראל מלא.

לפי המקורות השומרונים מנהב שעדה הדרומית (שכם וחולון) החל מראשון ליאנואר 1995,

572 נפשות, מהן 261 נשים, 311 גברים, בהם 238 נשואים, 304 רווקים, 30 גרושים ואל-בנות

השומרונים בישראל הינם שריד לעם עתיק יומין, בן למלכות ישראל הקדומה, אשר במאות

ה-4 וה-5 לספירה מנה כמיליון ומאתיים אלף נפש. שישבו בערים וכפרים רבים בארץ ישראל

מדרום סוריה ועד צפון מצרים. גזירות רבות ורדיפות פוגרומים והמרות דת מאונס, דלדלו

את העם העתיק הזה עד ל-146 נפשות בשנת 1917. החל משנת ה-30 של המאה העשרים החל

מפנה לטובה בתולדותיהם של השומרונים, ומאז נמצאת הקהלה השומרנית בהתפתחות ודרגותיה

בכל התחומים.

השומרונים מודרכים על ידי ארבעה עיקרי אמונה והם: א. אל אחד, אלוהי ישראל.

ב. נביא אחד והוא משה בן עמרם. ג. כתב קדוש אחד והוא המשה חומשי תורה, תורת משה.

ד. מקום קדוש אחד והוא הר-גריונים. לאלה נוספות: האמונה ב"תחב" בן יוסף, שיהא נביא

כמשה, והוא יופיע בארצות הימים (כעין משיח שלנו). השומרונים הוגנים את חגי התורה

השומרונים ואוטלר בי

-2-

מאת נח זבולוני

בלבד, שבמה טועדים מפסח ועד סמיני עצרת, ילא כאויהם הי הודים, השומרונים אינם חוגגים את חגי פורים וחנוכה } להיות שומרוני, כלומר להדבק בקהלה השומרונית אין צורך להמיר את הדת, אלא יש לשמור על ארבעה הזדהות עמהם והם: ישוב ארץ ישראל מבלי לעזבה לעולם; השתתפות בקרנן הפסח על הר גריזים; שמירת לבת ככתבה וכהלכתה בתורה, שמירה קפדנית על טהרת המשפחה כלומר חוקי הטומאה והטהרה ככתבם וכלשונם בתורה.

2 השומרונים טלים את הניהם ביום הסמיני כמו שכתוב בתורה. ילד וילדה שומרוני, המסיי- מים קריאת התורה נחשבים "חותמי תורה" (מקביל לבר מצוה או בת מצוה שלנו), התקשקות בין בני זוג היא ב-3 שלבים: קרושין, איורוסין ונשוואין (רק השלב הראשון ניתן להתרה ללא גירושין) מקרי הגירושין בתוך העדה השומרונית הם נדירים, הנפטרים נקברים בבית העלמין בהר גריזים, ושומרוני חולון בקריית סאול, בחלקה השומרונית המיוחדת בבית

הקברות בחל-אביב.